

ὅπου ἔχειν στὸν Καλόξυλον νὰ πουλιοῦνται νὰ παίρ / νη ἢ συνβίαν του τὰ ἄσπρα
νὰ τὰ κάνη ὡς θέλει. Ἀκόμα λέγειν πῶς ἐπειδὴν καὶ νὰ ἔβαλεν εἰς / τὸν κόσμον
τῇ Μαρίνα θέλει διὰ νὰ μὴν ἔχην κάργος ἢ ψυχὴν του καὶ ἀφήνει τῆς τὸ σπίτιν
τῶν / Ἐγγαριῶν μὲ τὸ κομμάτιν τὸ περδιγάρδιν καθὼς τᾶχειν ἀγορά του καὶ καθὼς
εὐρίσκουται ξεχὸς τὴν / κασέλα τὴν τρανὴν ποὺ εἶναι ἐκεῖ καὶ τὸ τραπέζιν ποὺ
εἶναι τῆς συνβίας του, εἰ δὲ ὅ,τι ἄλλα εἶναι μέσαν / νὰ εἶναι τῆς αὐτῆς Μαρίνας
διὰ τῇ ψυχὴν του. Ἀκόμα λέγειν καὶ τοῦτον πῶς τὸ πρᾶμα ὅπου ἔχειν / εἰς τὲς
Ἐγγαρές λεγόμενον τοῦ Μπακάλου ποὺ ἦτανε τρεῖς πάρτες καὶ ἐγόρασεν αὐτὸς
τὶς δύο καὶ τὴν / ἄλλην πάρτην τὴν ἐγόρασεν μὲ τῇ γυναίκαν του καὶ ἤκαμέν τα
καὶ τὰ τρία ἓνα καὶ ἀφήνει το ἀπὸ τὴν / σήμερον τοῦ Μέγα Ταξιάρχου στὸν κύρη
Ἀσώματο μὲ τοῦτον ἂν τοῦ δώσῃ τὴν υἱείαν του νὰ σηκωθῇν εἰ / δὲ καὶ ἀποθάνῃ
νᾶναι πάλι τὸ ἐμισὸν ἐδικόν του καὶ τὸ ἄλλο ἐμισὸν τῆς γυναίκας του νὰ τὸ πουλῇ / νὰ
λαβαίνῃ τὰ ἄσπρα νὰ τὰ δώνῃ ἀπάνων εἰς τὸ χρέος του. Ἀκόμα λέγειν καὶ παρα-
καλεῖ καὶ ἀφήνει τὸ / μισὲρ Γεωργάκη Τάγαρην καὶ μισὲρ Νικολὸν Σιγάλα [[δ]]
διὰ ἐπιτρόπους του στὰ ὅσαν παραγγεῖλει νὰ παρα / σταθοῦν νὰ νετάρουν καὶ νὰ
κυβερνήσουσιν ὅλα τὰ ὅσαν ἐπαράγγειλε καὶ κύριος ὁ Θεὸς θέλει τὸς τὰ ἄντα / πο-
δώσειν εἰς τὴν βασιλείαν του. Ἔτιν ρωτηθεὶς παρ' ἐμοῦ τοῦ νοτάρου εἰ ἔχην παραγγ-
γεῖλη τι ἕτερον καὶ / εἶπε μου οὐχὶν εἰ μὴ ἢ παρὼν του διαθήκη θέλει εἶσται ἰσχυρὰ
βεβαία καὶ ἀχάλαστην βάνοντας καὶ ἀξιο / πίστους μαρτύρους ἀπογράφοντας καὶ
ἰδιοχείρως του εἰς πλέα βεβαίωσιν καὶ τὰ ἐξῆς.

/ — ὁ οἰκονόμος Παροναξίας Τριβιζᾶς μάρτυρας ἄνωθεν

/ — Μικὲς Παδιάτης μάρτυρας

/ —

/ — Τζωρτζέτος Κοντοπίδης μάρτυρας —

/ — Σταμάτης Ταρόδος βεβαιῶ ὡς ἄνωθε

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

818

Ἀγοραπωλησία

φ. 434^v

/ Φ 470

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1688/ ἐν μηνὶ Δεκεβρίου 27/
εἰς τὸ σπίτιν κα[μοῦ τοῦ] / ὑπογράφοντας νοτάρου ἐνεφανίστησαν τὰ κάτωθεν μέ-

ρην τὸ ἐν μέρος ὁ σινιὸρ Φραντζεσκά[κης] / Μπαρόντζης ποτὲ ἀφέντη Στάη καὶ ὁ ἀφέντης Πολυχρόνης Εὐδαῖμος καὶ ἡ Ἐργίνα θυγατέ[ρα πο] / τὲ Ἀντώνη Ζερβοῦ ὁ ὁποῖος ἄνωθεν ἀφέντης Μπαρόντζης ἐπρεζεντάρησεν ἓνα προικο / χάρτιν τῆς μακαρίτης τῆς μητέρας του ποτὲ Κατερίνας Μαυρομματοπούλας τὸ ὁποῖον / προικοχάρτιν τὸ ἔκαμε ὁ πατέρας τῆς ἄνωθεν Κατερίνας ὁ ποτὲ μισὲρ Δημήτρης Μαυρομ / μάτης τῆς εἰρημένης του Κατερίνας τῆς θυγατέρας του. Λοιπὸν εἰς τὸ αὐτὸν προικοχάρτι / τάζειν ὁ ποτὲ μισὲρ Δημήτρης Μαυρομμάτης τῆς θυγατέρας του τῆς ἄνωθεν ποτὲ Κατερίνας / ὅλο της τὸ πουρκὶ καὶ μέσαν εἰς ἐκεῖνο τῆς γράφειν καὶ μία κάμαρα εἰς τὸ μέρος τοῦ Χαντακίου / πλησία τοῦ Ἀντώνη Κλαμμένου καὶ Ἀντώνη Στρατῆ καὶ τὸ κατώγιν της ἦτονε τῆς Εὐγενοῦς τῆς γυνῆς τοῦ / Ἀντώνη τοῦ Ζερβοῦ καὶ λέγειν τὸ αὐτὸν ἄνωθεν προικοχάρτιν πῶς τῷχεν ὁ ἄνωθεν ποτὲ Μαυρομ / μάτης ἀγορασμένο ἀπὸ τὴν ἄνωθεν Εὐγενοῦ μὰ γραφὴν δὲν τοῦ εἶχεν καμωμένη. Ὅθεν / τὴν σήμερον εὐρέθην ὁ ἄνωθεν ἀφέντης Φραντζεσκάκης ὡς κληρονόμος τῆς μητέρας του / καθὼς αὐτὸς ἐπρεζεντάρησεν τὸ προικοχάρτιν τὸ ἄνωθεν καὶ γυρεύειν νὰ πουλήσῃ τὴν ἄνωθεν κάμαρα καὶ τὸ κατώγιν της πλὴ εὐρέθην ἡ Ἐργίνα ἡ θυγατέρα τῆς ἄνωθεν Εὐγε / νοῦς καὶ λέγειν πῶς τὸ ἄνωθεν κατώγιν ἦτον πουρκὶν της πουρκοταμένο ἀπὸ τὸν κύρην της καὶ ἔκον / τρεστάρασιν μὲ τὸν ἄνωθεν ἀφέντη Φραντζεσκάκη πλὴ ἐφῆκα τα ὅλα τὰ συγχύσματα / καὶ ἤλθασιν ἀνάμεσόν τοις εἰσὲ συνφωνία εἰρηνικὴν καὶ ἤδωκε ὁ ἀφέντης Φραντζεσ / κάκης τῆς ἄνωθεν Ἐργίνας ἀνάμισυν ρεάλι καὶ ἐρεφουδάρησεν πᾶσαν δικαίωμα ὁ / ποὺ ἐζήτη καὶ ἔμεινε κοντέντα καὶ ἀνεπαμένη. Ὅθεν ὁ αὐτὸς ἄνωθεν σινιὸρ Φραντζεσ / κάκης τὴν ἄνωθεν κάμαραν ὅπου βρίσκεται τὴν σήμερον χαλασμένη καὶ τὸ κατώγιν της / καὶ τὰ δύο ἔρημα χαλασμένα μόνον μόνον οἱ τόπες τῶν ὁποίων τόπων τοῦ κατωγιοῦ καὶ / τῆς κάμαρας καθὼς εὐρίσκονται μὲ πᾶσαν τοις δικαιώματα καὶ μὲ πᾶσαν τοις ποσσέ / σαν ἀπὸ τὴν σήμερον ὁ αὐτὸς σινιὸρ Φραντζεσκάκης καὶ μὲ θέλημα τῆς ἄνωθεν Ἐργίνας ἐδῶ / πρεζέντε ἡ αὐτὴν Ἐργίνα τὰ δίδειν καὶ παραδίδει τα καὶ πουλεῖ τα τοῦ ἄνωθεν ἀφέντη Πο / λυχρόνη οὐ διὰ ρεάλια ἔξε ἦτοι νούμερο 6 / καθὼς ἐσυνφωνήσασιν ἀναμετάξυν τοις τὴν ὁποία / πληρωμὴ καὶ τιμὴν τῶν αὐτῶν σπιτοτόπων τὰ ἔξε ρεάλια καθομολογᾷ ὁ ἄνωθεν ἀφέντης / Φραντζεσκάκης πῶς τὰ ἔλαβεν καὶ ἐπερίλαβέν τα ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ ἄνωθεν ἀγοραστῆ καὶ / κράζεται πληρωμένος καὶ ξεπληρωμένος παραδίδοντάς του τον νὰ τὰ κάμῃ ὡς θέλει καὶ βούλεται / ὡς σπίτια ἐδικά του καὶ ἀγοράν του. Οὕτως καὶ ἡ ἄνωθεν Ἐργίνα ἔμεινε κοντένταν καὶ ἀνεπαμέ / νη ὡς ἄνωθεν καὶ τὰ ἐξῆς πλὴ ἡ ἄνωθεν κάμαραν εἶναι κολληταράνισσαν τὴν σήμερον τῆς Ἐ / ρήνης τοῦ ποτὲ Κλαμμένου καὶ ἐστείλασιν τὰ μέρην τὸν κύρ Ἰωάννη Κοντοπίδην καὶ τὸ Γεώργην Μπαρόντζη / καὶ ἐρώτησάν τὴν ὥσαν κολληταράνισσαν ἂν τὰ θέλῃ νὰ τὰ πάρῃ καὶ εἶπε οὐχίν. Οὕτως ὁ ἄνωθεν

κὺρ Ἰωάννης / ὁ Κοντοπίδης εἶναι καὶ αὐτὸς κολληταράνος εἰς τὸ κατώγιν καὶ
ρεφουδάρει καὶ αὐτὸς τὰ δικαιώματα τῆς κολληταρο / σύνης καὶ τὰ ἐξῆς ἐπὶ ἀξιο-
πίστων καὶ παρακαλετῶν μαρτύρων.

/ — Γιάννης Κοτοπίδης στέργω καὶ μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε.

/ — Φραντζέσκος Μπαρότζης στέργω καὶ μαρτυρῶ ὡς ἄνωθεν καὶ βεβαιώνω

/ — Γεώργης Μπαρόντζης μάρτυρας ὡς ἄνωθεν ὑπὸ χειρὸς κάμοῦ τοῦ ὑπογρά-
φοντος νοτάριου —

/ — Ἡ ἄνωθεν Ἐργίνα βεβαιώνει ὡς ἄνωθεν ὑπὸ χειρὸς κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος
νοτάριου —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

819

Συμβιβασμός

φ. 435^r

/ Ἐβγαλμένη Φ 471

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1688/ Δικεβρίου 27/ εἰς τὸ σπίτι
τοῦ μισέρ Στα / μάτη Νταρόδου εὐρισκόμενος ἀσθενῆς μὴν ἡμπορώντας νὰ ἔβγην
ὄξων / ἀπὸ τὸ σπίτιν / λέγει / πὼς τὸ σπίτιν ὁποῦ ἐγόρασεν πρὸ καιροῦ εἰς τὸ
μέρος τῶν Μελάνων εἰς τὸν Κουρνοχώρι / ον ἀπὸ τὴν γκερά Θεωρία τῇ γυνὴ τοῦ
μαστρὸ Γεώργην Σαραντινοῦ εὐρέθην / ὁ μισέρ Νικολὸς Μπάνγγαλος καὶ εἶπε πὼς
τὸ ἐκεῖνο σπίτιν τὸ εἶχεν καπαράδον πρῶ / τύτερα διὰ νὰ τὸ ἀγοράσῃν αὐτὸς καὶ
εἰς τοῦτον ὁ ρηθεὶς μισέρ Σταμάτης διὰ νὰ λείψῃν / ἀπὸ τὴς σύνχυσε τοῦ τὸ ρεφου-
δάρει τοῦ αὐτοῦ μισέρ Νικολοῦ νὰ εἶναι ἐδικόν του καὶ / ἤλαβεν τὰ ὀχτῶν ρεάλια
ποῦ εἶχεν ὁ μισέρ Νικολὸς δοσμένα τοῦ / μαστρὸ / Γεώργη ὁποῦ τὰ / αὐτὰ ὀχτῶν
ρεάλια τὰ εἶχασιν ντεπόζιταν εἰς τὰς χεῖρας ἐμένα τοῦ νοτά / ριου Ἰωάννη τοῦ
Μηνιάτην καὶ ἔτζι τὰ ἔδωσαν πάλι ἐγὼ τοῦ ἄνωθεν μισέρ Σταμάτην / καὶ εἶναι
ἐκεῖνα ποῦ ἔδωσεν ὁ μισέρ Νικολὸς τοῦ ἄνωθεν μαστρὸ Γεώργην καὶ οὕτως ὁμο-
λο / γᾶ ὁ μισέρ Σταμάτης πὼς τὰ ἔλαβεν καὶ ρεφουδάρει του τὸ ἄνωθεν σπίτιν
νὰ τὸ κά / μη ὡς θέλει καὶ βούλεται ὡς σπίτι δικόν του καὶ ἀγοράν του /.../ εἰς μαρ-
τυρίας τῶν κάτωθε / ντεφεντέροντάς τονε καὶ εἰς πᾶσαν ἐνάντιον τοῦ αὐτοῦ σπιτιοῦ.

/ — Ἀντώνης Μαρτζέλος μάρτυρας

/ — ἐγὼ Νικόλας Σπαθάρος μάρτυραν

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

